

Účinkuje soubor Konvergence:

Miroslava Časarová (j. h.) – soprán
Jan Mikušek (j. h.) – kontratenor
Matěj Vlk, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Kamil Žvak – violoncello
Jan Tuláček – kytara
Eva Hutýrová – klavír

Vstupné: 100 Kč / studenti: 50 Kč

Příští koncert sdružení KONVERGENCE je plánován na

6. 11. 2009

Bližší informace naleznete na www.konvergence.org

7. 10. 2009

**09' KONVERGENCE
No. 3**

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

**MINISTERSTVO
KULTURY**

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCI

PROGRAM KONCERTU

Tomáš Pálka: *Kopretina (2009)*
pro kontratenor, smyčcový kvartet a kytaru

František Lukáš: *Kam vede srdce (2005)*
pro klavír sólo

Michaela Plachká: *Stella Magna (2009)*
pro soprán, kontratenor a smyčcové trio

Albert Breier: *Trio (2001)*
pro housle, violu a violoncello

TOMÁŠ PÁLKA KOPRETINA

Kopretina v básni Jiřího Jana Víchy je tak jemnou výpovědí, že si ji představuji jako křehkou pavučinu. Pouhý nepatrný pohyb dokáže rozbít jemnou a velmi důmyslnou strukturu této sítě. Ve skladbě jsem chtěl vytvořit odraz takové představy. Obraznost je přenesena do plynutí, které se ztrácí a nikam nespěchá. Redukuje tam, kde silný nános rozbíjí...

Kopretina / Jiří Jan Vícha

*Kam vztahuje paže
čisté jak
plamínky sněhu?*

*K studánce se zlatou sítnicí
která milostně hovoří
s králem sluncem
uvězněným
v krůpěji rosy*

FRANTIŠEK LUKÁŠ KAM VEDE SRDCE

Hledání, touha, bolest a štěstí, víra a její ztráta, cesta, nejistota, chvění, zápas, poznání, vzkříšení, láska, naděje... Tak snad o tom je nejspíš tato skladba, nebo alespoň byla v době, kdy vznikala. Je věnována mé ženě, protože byla psána, když se právě rodil náš vztah. Je také vítězstvím

člověka nad sebou samým. Vítězstvím nalezeným v kostelní lavici při slavení Velikonoční vigilie. Snad proto skladba na závěr cituje refrén z Mojžíšovy písně Hospodinu, kdy vyvolený národ mocnou rukou Hospodinovou vítězí nad egyptskými pronásledovateli u Rudého moře. Jeden z mých nejlepších přátel kdysi napsal krátkou modlitbu, která dala skladbě to, co bývá často největší problém – název.

Kam vede srdce / Bronislav Tyf Haluza

*Tam, kde se uzavírá kruh života,
v místě kam dosáhne jen srdce,
tam je místo kam chci dojít a vím,
že se tam setkáme.*

*S každým dnem chci být lepší
jen mi někdy chybí síla.
Je ubita mou liknavostí a všedností světa -
naděje.*

MICHAELA PLACHKÁ STELLA MAGNA

Inspirací byla báseň neznámého českého básníka Martina Kreutzera, která je částečně v latině a částečně v češtině. Z původního textu jsem vybrala fragment, tak, aby byla dvojjazyčnost zachována. Dva hlasy se pohybují ve stejném prostoru a působí až heterofonně, přitom jeden je ženský, druhý mužský. Jakoby ani nebyl rozdíl. Skladbu tvoří v podstatě sled „miniobrázků“, které se od sebe liší instrumentací a materiálem. Všemi prostupuje zašifrovaný motiv padající hvězdy.

*** přestávka ***

ALBERT BREIER TRIO

Počet smyčcových trií je daleko menší než počet smyčcových kvartetů. Přitom rozdíl mezi tříhlasem a čtyřhlasem je z kompozičního hlediska velký. Tři nástroje vidím jako tři oblasti: nebe, člověk a země. Nebeské sféry reprezentují flažolety ve vysokých polohách v pianissimu. Lidskému území odpovídá střední poloha. A konečně země se odráží v držených tónech a temných odstínech nástrojů. Tyto oblasti však neodpovídají přesně jednotlivým nástrojům, protože se hlasy často kříží. Změny mezi živými a klidnými úseky vedou k postupnému smíru. Skladba má dvacet pět minut.